

Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Ἀριθμ. Πρωτ. 3022

Ἐν Ἀθήναις, 29.2/13.3.2020

Ἐγκύκλιος

Γιὰ τὴν Θ. Λειτουργία καὶ τὴν Θ. Κοινωνία
σὲ καιρὸ ἐξαπλώσεως τοῦ κορωνοϊοῦ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ Σῶμα Του, τρέφεται καὶ ζωοποιεῖται ἀπὸ τὸν Δοτῆρα τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως Κύριο καὶ Σωτῆρα μας. Ὑπάρχει στὸν κόσμον γιὰ νὰ φανερώσει τὴν θεία Παρουσία, νὰ ἐνσωματώνει μέλη –ὡς Κιβωτὸς Σωτηρίας– μὲ προορισμὸ τὴν αἰωνιότητα, καὶ νὰ μεταδίδει στοὺς πιστοὺς τὸν Ἅγιασμό τῆς Χάριτος «εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος». Αὐτὸ γίνεται μὲ τὴν Θεία Λατρεία, τὰ ἅγια Μυστήρια, τὶς ἅγιες Ἀρετὲς καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ ἦθος.

Ἡ Θεία Κοινωνία, τὸ ζωντανό, πραγματικὸ καὶ πνευματικὸ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι τροφὴ ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας καὶ ἀντίδοτο θανάτου. Μᾶς καθιστᾷ συγγενεῖς ἐξ αἵματος μὲ τὸν Θεὸ καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, πὺ εἶναι ἐπίσης κοινωνοὶ τοῦ αὐτοῦ Εὐχαριστιακοῦ Ποτηρίου. **Ἡ** Εὐχαριστία παρέχεται ὡς γνωστὸν μόνον στὰ πραγματικὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Ἡ ἱερωργία τοῦ Μυστηρίου στὴν Θεία Λειτουργία ἀπὸ Κληρικὸ μὲ Ὀρθόδοξη Ὁμολογία πίστεως καὶ κανονικὴ χειροτονία, εἶναι πράξις κοινὴ, ἐνωτικὴ καὶ ἀγαπητικὴ, τὴν ὁποίαν ἐπιτελεῖ ὁ Ἴδιος ὁ Μέγας Ἀρχιερέας Χριστὸς δανειζόμενος τὰ μέλη τοῦ Λειτουργοῦ Του. **Ἡ** μεταβολὴ τοῦ Ἄρτου καὶ τοῦ Οἴνου σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ συνιστᾷ Θαῦμα θαυμάτων, προσφερόμενο δωρεὰν καὶ ἐλεύθερα, «μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης», στὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας πὺ ἐκπληρώνουν τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις

(μετάνοια για καθαρή συνείδηση, νηστεία/έγκράτεια, προσευχή, συγχώρηση)· καθ' ὅτι προσφέρει τὸν ὅλο Χριστὸ μὲ ὅλο τὸν ἄπειρο πλοῦτο τῆς Ἀγάπης καὶ Δυνάμεώς Του καὶ τῶν θεοποιῶν ἀκτίστων Ἐνεργειῶν Του. **Κ**αὶ ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ἡ Θεανθρώπινη Κοινωνία, ὡς πρόγευση τῆς αἰωνιότητος· ὁ Χριστὸς ζεῖ σ' ἐμᾶς καὶ ἐμεῖς σ' Αὐτόν, καὶ ἀποτελοῦμε μεταξύ μας μέλη ἀλλήλων.

* * *

Σὲ περιόδους δύσκολες μέσα στὴν ἱστορία, σὲ πολέμους, ἐπιδημίες καὶ καταστροφές, ἡ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἀνέστειλε τὴν Λειτουργία της καὶ τὴν τέλεση τῶν Μυστηρίων της καὶ μάλιστα τῆς Θείας Εὐχαριστίας, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Εὐχαριστιακὸς Ἄρτος καὶ Οἶνος, τὰ ἅγια Δῶρα ποὺ δὲν ἀναλογοῦν, ἢ ὁμοιάζουν ἢ συμβολίζουν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ πρὸς αὐτά, γιὰ τὴν σωτηρία καὶ λύτρωση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, τὴν φθορά, τὸν κατακερματισμό, τὴν διάλυση, τὴν δαιμονικότητα καὶ τὸν θάνατο.

Ἄν ἡ Ἐκκλησία ἐξ αἰτίας φυσικῶν ἀπειλῶν, κινδύνων καὶ καταστροφῶν ἔπαυε ἐν μέρει ἢ ἐξ ὀλοκλήρου, γιὰ λίγο ἢ γιὰ περισσότερο διάστημα τὴν Θεία Λειτουργία καὶ Εὐχαριστία της, τότε θὰ ἦταν σὰν νὰ αὐτοκαταργεῖτο, χωρὶς πλέον νὰ ἔχει οὐσιαστικὸ λόγο ὑπάρξεως.

Ὅμως, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ κτιστοῦ κόσμου· οὔτε ἡ ἀφθαρσία ἀπὸ τὴν φθορά· οὔτε ἡ ζωὴ ἀπὸ τὸν θάνατο!

Ἀκόμη καὶ σὲ περίοδο διωγμοῦ, ἡ Ἐκκλησία καταφεύγουσα στὴν ἔρημο, στὶς κατακόμβες, στὶς ὀπές καὶ στὰ σπήλαια, δὲν παύει τὸ σωτήριο ἔργο τῆς Λειτουργίας της.

Σὲ περιόδους ἐπιδημίας ἢ καὶ πανδημίας, ὅπως συμβαίνει τώρα μὲ τὸν ἐπικίνδυνο ἢ καὶ θανατηφόρο κορωνοϊό, ἡ Ἐκκλησία ἐντείνει τὴν Λατρεία καὶ προσευχή της, γιὰ νὰ διατηρήσει τὴν Ἐλπίδα ἄσβεστη, νὰ ἐνισχύσει τὰ Μέλη της, καὶ νὰ μεταδώσει Ἀλήθεια καὶ Ἀγάπη, Ζωὴ καὶ Ἀνάσταση.

Ἐπομένως, τὰ ἅγια Μυστήριά της, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπελευθερωτικῆς, σωτήριας καὶ αἰώνιας σημασίας, ἀποτελοῦν τὴν πιὸ μεγάλη καὶ ἀνέκφραστη εὐεργεσία γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, μεταδιδόμενα βεβαίως μόνον στὰ πιστὰ Μέλη της ἀβίαστα καὶ ἐλεύθερα. **Κ**αὶ ὄχι στοὺς μὴ πιστοὺς, στοὺς ἀποκομμένους, στοὺς ἐκτὸς αὐτῆς κατ' ὄνομα Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι διέπονται ἀπὸ τὴν λογικὴ τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ Θεία Κοινωνία περιέχει τὸν Παθόντα, Αναστάντα καὶ Αναληφθέντα Χριστό, τὸν Καθήμενο στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς καὶ χορηγούντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. **Τὸ** Ποτήριο τῆς Εὐχαριστίας εἶναι Φῶς καὶ Πῦρ, κάθαρση, ἁγιασμός καὶ θέωση, φάρμακο ἀθανασίας. **Ἦ**χι μόνο δὲν μεταδίδει θανατηφόρα μικρόβια, ἀλλὰ πρωτίστως ξεπλένει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὰ θανατηφόρα μικρόβια τῆς ἁμαρτίας καὶ μεταφέρει καὶ στὸ σῶμα ἐλάφρυνση ὑγείας καὶ ὁμορφιά.

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι θεωρία, ἀλλὰ ἀποτελοῦν τὴν βεβαίωση τῆς ἐμπειρίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος ἀπὸ τὰ Ἀποστολικά χρόνια, ὅπως αὐτὴ ἐκφραζόνταν καὶ ἐκφράζεται ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καὶ νέους Ἁγίους τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἄρα, κανεὶς κίνδυνος δὲν ὑπάρχει γιὰ τὰ πιστὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὸ νὰ προσέρχονται μὲ προετοιμασία, πίστη, φόβο Θεοῦ καὶ ἀγάπη στὴν Θεία Κοινωνία, γιὰ νὰ λαμβάνουν ἄφεση καὶ ἁγιασμό καὶ νὰ διατελοῦν σὲ ἔνωση μὲ τὴν θεία Χάρη.

* * *

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί·

Λέγοντες ὅλα τὰ ἀνωτέρω, δὲν σημαίνει ὅτι ἀγνοοῦμε τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως καὶ τὸν διαγραφόμενο κίνδυνο, γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐξάπλωση τοῦ κορωνοϊοῦ. **Γι**’ αὐτὸ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀγνοήσουμε τὶς ἀγαθὲς καὶ ἐναγώνιες προσπάθειες ὅλων ἐκείνων τῶν ὑπευθύνων φορέων ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ κακοῦ καὶ τὴν περιφρούρηση τῆς δημόσιας ὑγείας.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, τονίζουμε ὅτι στὴν τέλεση καὶ μετάδοση τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀπὸ τοὺς Κληρικούς χάριν τῶν Μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀνάγκη ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα εἶδη νὰ εἶναι ἐκλεκτά, καθαρὰ καὶ ἀπαστράπτοντα ἀπὸ χάρη καὶ εὐλογία. **Τὰ** ἱερὰ Ἄμφια καὶ ὅλα γενικὰ τὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα τὰ χρησιμοποιούμενα στὴν Λατρεία, νὰ εἶναι φροντισμένα καὶ πεντακάθαρα. **Οἱ** ἴδιοι οἱ Κληρικοὶ νὰ εἶναι καθαροί, εὐπρεπεῖς καὶ ἱεροπρεπεῖς. **Οἱ** Ναοὶ νὰ λάμπουν ἀπὸ καθαριότητα καὶ νὰ τηροῦνται σὲ αὐτοὺς ὅλοι οἱ κανόνες σχολαστικῆς ὑγιεινῆς, γιὰ νὰ αἰσθητοποιοῦν ὅτι ἀποτελοῦν κομμάτια τοῦ Οὐρανοῦ στὴν γῆ. **Ὡ**στε ὅσοι εἰσέρχονται νὰ ἀναφωνοῦν: «**Ἐ**ν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς Δόξης Σου, ἐν Οὐρανῷ ἐστᾶναι νομίζομεν»!

Κατὰ τὴν παροῦσα δύσκολη περίσταση, ὁ φόβος καὶ ὁ πανικὸς δὲν ἔχουν καμμία θέση μεταξὺ τῶν πιστῶν μας, Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Αὐτὸ πὸν χρειάζεται εἶναι δυνάμωση τῆς πίστεως, μετάνοια, σοβαρότητα, ὑπευθυνότητα καὶ προσευχή.

Οἱ πιστοὶ πὸν ἀνήκουν σὲ εὐπαθεῖς ομάδες, καὶ μάλιστα οἱ μεγάλης ἡλικίας καὶ μὲ παθήσεις σοβαρές, νὰ ἀποφεύγουν νὰ ἐκτίθενται ἀκόμη καὶ μὲ τὴν φυσική τους παρουσία στὸν Ναό. **Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀποφεύγεται ὁ συνωστισμὸς, ὁ στενὸς συγχρωτισμὸς καὶ γενικὰ ἡ μεγάλη ἐγγύτητα τῶν πιστῶν μεταξύ τους ἀκόμη καὶ στοὺς χώρους Λατρείας. **Ἐπίσης, ὅσοι παρουσιάζουν συμπτώματα ἀκόμη καὶ ἥπιας μορφῆς ἰώσεως ἢ γρίπης, εἶναι καλύτερο νὰ παραμείνουν στὶς οἰκίες τους καὶ νὰ ἀναπληρώσουν τὸν ἐκκλησιασμὸ μὲ τὴν κατ' ἰδίαν προσευχή τους. **Ἄν συντρέχει εἰδικὸς λόγος, δύναται νὰ εἰδοποιηθεῖ ὁ Ἱερέας τῆς Ἐνορίας τους γιὰ νὰ τοὺς παράσχει τὴν ὁποιαδήποτε ἀναγκαῖα πνευματικὴ κάλυψη, ὅπως γινόταν καὶ γίνεται πάντοτε σὲ τέτοιες περιπτώσεις κατὰ τὴν πάγια τακτικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.******

Ὅσοι πιστοὶ προσέρχονται στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς νὰ προσέχουν τὴν κίνηση καὶ συμπεριφορὰ τους, νὰ ἀποφεύγουν ἔντονες ἐκδηλώσεις εὐλαβείας πιθανῶς ἐνοχλητικὲς στοὺς ἄλλους. **Ἐπίσης, οἱ πιστοὶ νὰ ἀποφεύγουν τὶς στενὲς προσεγγίσεις, τὶς διαχύσεις μεταξύ τους, τοὺς ἐναγκαλισμοὺς καὶ ἀσπασμοὺς, τηροῦντες ἀπόσταση ἀσφαλείας.**

Ἰδίως ὅσοι θορυβοῦν, ἐνοχλοῦν καὶ διαταράσσουν τὴν ἡσυχία καὶ προσευχὴ μὲ ἔντονα συμπτώματα βήχα, κ.λπ., νὰ ἀποφεύγουν νὰ τὸ κάνουν αὐτό, νὰ λαμβάνουν μέτρα προστασίας τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ τῶν ἄλλων καὶ σὲ τέτοια περίπτωσι νὰ ἀρκοῦνται καλύτερα στὴν κατ' ἰδίαν προσευχὴ στὴν οἰκία τους.

Ἄν ἔχουμε σὰν ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους, ἄς τὸ ἀποδείξουμε ἀποφεύγοντας νὰ συμπεριφερόμαστε ἀπρόσεκτα, κουραστικὰ ἢ καὶ ἐπικίνδυνα ἐναντί τους.

Ἐπίσης, εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι οἱ βασικοὶ κανόνες προσωπικῆς ὑγιεινῆς εἶναι ἄκρως ἀναγκαῖοι γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό μας καὶ τῶν ἄλλων: σχολαστικὸ πλύσιμο χειρῶν, καθαριότητα χώρων, ἀποφυγὴ ἀγγίγματος τοῦ προσώπου μας μὲ τὰ χέρια μας.

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἱερὴ Ἀκολουθία δὲν χρειάζεται νὰ ὑπάρχει καθυστέρηση στὸν Ναὸ ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ. **Εἶναι καλύτερο νὰ ἀποφεύγονται συνάξεις, συζητήσεις κ.λπ., γιὰ νὰ περιορισθοῦν οἱ πιθανότητες μεταδώσεως νόσου.**

Ὅλα αὐτὰ ἀναφέρονται, διότι ναὶ μὲν ἡ Θεία Κοινωνία καθεαυτὴν εἶναι ἀνεπίδεκτη ὁποιασδήποτε μολύνσεως, ἀλλὰ τὸ περι-

βάλλον ἀκόμη καὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ πέριξ χώρου, ὅπως καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν σχέσεων τῶν πιστῶν μεταξύ τους μὲ τὴν προσεκτικὴ ἢ μὴ συμπεριφορὰ τους, δὲν ἐξασφαλίζουν μὲ τρόπο μηχανικὸ ἢ ἀναγκαστικὸ τὴν ἀσφάλεια καὶ ὑγεία, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ. **Κ**άθε ἀπροσεξία, ἐκτροπὴ ἢ ὑπερβολή, ἔχουν πάντοτε δυσάρεστες ἐπιπτώσεις. **Ὅ**που ὑπεισέρχεται ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας ἀτελείας καὶ ἀδιαφορίας, ἐκεῖ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν δρᾷ μὲ τρόπο αὐτόματο ἀνασταλτικὰ καὶ κατευναστικά. **Αὐ**τὴ παραμένει καὶ ἐπιδρᾷ μόνον ὅπου οἱ συνθῆκες εἶναι κατάλληλες, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν μὲ ἐπιμέλεια αὐτὸ πού ἀναμενόταν νὰ κάνουν, καὶ κυρίως ὅπου οἱ καρδιὲς εἶναι καθαρές.

Εἶναι ἐπίσης ἐπιβεβλημένο νὰ ἀποσαφηνίσουμε ὅτι, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐπηρεάζεται οὔτε καθορίζει τὴν πορεία καὶ τίς ἀποφάσεις τῆς κατὰ περιστάσεις ἀπὸ τὸν τρόπο δράσεως καὶ ἀπὸ τίς πρακτικὲς ἐξω-εκκλησιαστικῶν χώρων σχισματικῶν ἢ αἰρετικῶν ομάδων. **Αὐ**τὲς δὲν ἀποτελοῦν ὑποδείγματα τοῦ τρόπου σκέψεως καὶ δράσεώς τῆς. **Ἐ**πίσης, γιὰ τὸν τρόπο ρυθμίσεως τῶν τοῦ Οἴκου τῆς δὲν ἀναμένει ὑποδείξεις ἀνθρώπων ἐκτὸς αὐτῆς, ἔστω καὶ «εἰδημόνων», οἱ ὅποιοι ἂν δὲν διέπονται ἀπὸ ἐχθρικὸ καὶ ἀντιχριστιανικὸ πνεῦμα, στὴν καλύτερη πάντως περίπτωση εἶναι ἀκατάλληλοι νὰ παράσχουν προτάσεις γιὰ τὸν τρόπο λειτουργίας τῆς, τὴν τέλεση τῆς λατρείας τῆς, τὴν ἀσκηση οἰκονομίας καὶ ποίου τοῦ εἴδους αὐτῆς στὴν μετάδοση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τῆς στὰ μέλη τῆς. **Τ**οῦτο ἀποτελεῖ πρωτοφανῆ ἀνάμιξη στὴν ἐσωτερικὴ αὐτοτέλειά τῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ τὸ πρόσχημα διαφυλάξεως τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν νὰ ἀποφαίνεται ὁ κάθε ἄγευστος τῆς Ζωῆς τῆς περὶ ὅσων διέπουν αὐτὴν καὶ τὴν δράση τῆς! **Ἡ** Ἐκκλησία καὶ μόνον εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν Κανόνων λατρείας καὶ εὐταξίας τῆς καὶ οὐδεὶς ἄλλος, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε τηρεῖ μὲ σεβασμὸ τὰ ἀνέκαθεν ἰσχύοντα εἰς αὐτὴν δοκιμασμένα στὸν χρόνον γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά, φιλανθρωπία καὶ ἱερότητά τους.

* * *

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Στὴν περίοδο νηστείας, μετανοίας, περισυλλογῆς καὶ προσευχῆς πού διανύουμε, ἡ θεία Φιλανθρωπία, ἡ Ὅποια τὰ πάντα οἰκομονεῖ πρὸς τὸ ψυχικὸ συμφέρον μας, παρεχώρησε μία μεγάλη δοκιμασία στὸν κόσμον, γιὰ τοὺς λόγους τῆς θείας Πανσοφίας Τῆς. **Ἡ** ἄστατη καὶ μᾶλλον ὑβριστικὴ πορεία τοῦ κόσμου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχίζει ἀκάθεκτη καὶ ἀνεμπόδιση. **Ἡ** ἀποστασία σὲ ἐπίπεδο πί-

στεως καὶ ἤθους δὲν δύναται νὰ καλπάζει ἀσχημονοῦσα ὄλο καὶ περισσότερο, ἄνευ θείας παρεμποδίσεως καὶ συνετίσεως.

Ἡ εὐθύνη ἡμῶν τῶν ἠλεημένων παρὰ Θεοῦ νὰ ἀποτελοῦμε τὸ Μικρὸν Ποίμνιον Του εἶναι μεγάλη, τόσο στὴν διατήρηση πάση θυσία τῶν παραδεδομένων, ὅσο καὶ στὴν ὑπόμνηση στοὺς γύρω μας περὶ τῆς Ἀληθείας ποὺ μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ. **Ἡ** καλύτερη μετάνοια καὶ προσευχή μας, ὄχι μόνον γιὰ μᾶς ἀλλὰ καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ δὲν μετανοοῦν οὔτε προσεύχονται, θὰ ἀποδείξει τὴν ἀγάπη μας καὶ θὰ ἐφελκύσει τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ. **Παράλληλα** ἡ ἐτοιμότητα, σοβαρότητα καὶ ἐγρήγορσή μας, ἡ κοινωνική μας εὐθύνη καὶ ἡ θυσιαστική μας διάθεση στὴν διακονία ὧσων ἔχουν ἀνάγκη, θὰ δίδει μία ἰσχυρὴ μαρτυρία γιὰ τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεώς μας.

Εἶθε νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς μας στὸν κόσμο τοῦτο τῆς φθορᾶς καὶ τῆς συγχύσεως, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ θείου Μακαρισμοῦ ὡς δοῦλοι εὐγνώμονες, ὡς τέκνα φωτός, ποὺ φανήκαμε πιστοὶ στὰ ὀλίγα, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς ἀπολαύσεως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐτοιμάσθηκαν γιὰ τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Κύριον!

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος